

Restes de la Capella de la Mare de Déu del Pontarró

Martorell

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C. Montserrat

Coordenades:

Latitud: 41.47667
Longitud: 1.92435
UTM Est (X): 410190
UTM Nord (Y): 4592233

Classificació

Número de fitxa 08114 - 237
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIV
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Destruït.
Protecció Legal
Observacions protecció: Decret 78/2002 del patrimoni arqueològic i paleontològic
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Martorell. Plaça de la Vila, 46. 08760 Martorell
Autoria de la fitxa Dídac Pàmies Gual. SPAL
Data de registre de la fitxa: dv., 20/03/2015 - 01:00

Descripció

No hi ha elements a la vista. Per la documentació escrita sabem que l'any 1346 ja existia una capella a l'extrem de ponent d'un pont de fusta que travessava el riu Anoia al costat de l'indret on suposadament havia estat trobada una imatge de la Mare de Déu amagada sota el pont, i per això coneguda amb el nom de Verge del Pontarró, a la qual els viatgers en sortir de la vila demanaven la seva protecció. Es tractava d'un edifici espaiós que tenia annexa la residència de l'ermità, al voltant de la qual es va formar un petit barri.

Observacions:

La fitxa s'ha omplert amb les dades de la fitxa B 07 BPU-06.BARP del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Martorell, redactat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

Documentada des de l'any 1346 va ser incendiada cap a les 4 de la matinada del dia 7 de juny de 1808 per l'exèrcit francès, en la seva retirada després de la derrota a la batalla del Bruc. La imatge de la Verge trobada es va poder recuperar i va ser guardada a una casa veïna del raval del Pontarró, anomenada Can Sayas. Poc després l'església va ser reedificada i continuà el culte. De la veneració per del lloc queda constància als "Goigs de Nostra Senyora del Pontarró, que canten a la sua capella, cerca lo Pont de Martorell" publicats en 1739, 1740 o en 1855 de la qual es va fer resó Pascual Madoz en descriure la vila de Martorell. Però va ser entre 1863 i 1865 amb la modificació del traçat de la carretera de Barcelona a Madrid (antiga N-II) que es va enderrocar l'edifici. L'església va ser citada per Rafael d'Amat i de Cortada al "Viatge a Maldà i anada a Montserrat" redactat entre 1769 i 1794. També va ser esmentada per Francisco de Zamora al "Diario de los viages hechos en Catalunya" de 1788-1789. A l'Enrajolada, Casa-Museu Santacana es conserva una pica d'aigua beneïda procedent de l'església i a l'església parroquial de Santa Maria es venera una reproducció de la Verge de la Mare de Déu del Pontarró, feta per Joaquim Renart

Bibliografia

PÉREZ FARRIOLS, J., ET ALII. Catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals i disposicions de protecció per al POUM de Martorell. Ajuntament de Martorell i Servei de Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona. 2014.

